

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
סוכה-סוכה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי מה חגיגה בעלי חיים, אף סוכה נמי בעלי חיים												⚡	
אמר קרא (דברים טז) באספך מגרנך ומיקבך - בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר		כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:										⚡	◊
ואימא גורן עצמו ויקב עצמן												⚡	◊
יקב כתיב כאן, ואי אפשר לסכך בו.		רבי זירא:										!	◊
ואימא יין קרוש הבא משניר, שהוא דומה לעיגולי דבילה		מתקף לה רבי ירמיה:										⚡	◊
הא מלתא הוה בידן, ואתא רבי ירמיה ושדא ביה נרגא.		רבי זירא:										■	◊
מגרנך - ולא גורן עצמו, מיקבך - ולא יקב עצמו.		רב אשי:										!	◊
מהכא: (נחמיה ח) צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבות.		רב חסדא:										!	◊
היינו הדס היינו עץ עבות												⚡	
הדס שוטה לסוכה, ועץ עבות ללולב.		רב חסדא:										!	
חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדין אין מסככין בהן													■
וכולן שהתירן - כשרות													■
וכולן כשרות לדפנות.													■
שמעית מיניה דרבי יוחנן תרתי: חדא הא, ואידך: החוטט בגדיש לעשות לו סוכה - אינה סוכה. חדא משום גזרת אוצר, וחדא משום תעשה ולא מן העשוי. ולא ידענא הי מינייהו משום אוצר, והי מינייהו משום תעשה ולא מן העשוי.		רבי יעקב:											■
ניתזי אנן		רבי ירמיה:											■
מפני מה אמרו חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדין אין מסככין בהן - פעמים שאדם בא מן השדה בערב, וחבילתו על כתפו, ומעלה ומניחה על גבי סוכתו כדי ליבשה, ונמלך עליה לסיכוך, והתורה אמרה תעשה ולא מן העשוי.		דאמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											■
מדהא משום גזרת אוצר, הא - משום תעשה ולא מן העשוי.													■
ורבי יעקב - הך דרבי חייה בר אבא לא שמיע ליה.													■
אטו חבילי קש וחבילי עצים משום גזרת אוצר איכא, משום תעשה ולא מן העשוי ליכא? והחוטט בגדיש, משום תעשה ולא מן העשוי איכא, משום גזרת אוצר ליכא?		רב אשי:										⚡	◊
הכא דקתני אין מסככין בהן - לכתחילה הוא דאין מסככין משום גזרת אוצר, הא דאורייתא - שפיר דמי. התם דקתני אינה סוכה - אפילו דיעבד, מדאורייתא נמי אינה סוכה.		ורבי יוחנן אמר לך:										!	◊
סככה בחיצין זכרים - כשרה, בנקבות - פסולה.		רב יהודה אמר רב:											■
זכרים כשרה													■
פשיטא													⚡
מהו דתימא: ניגזור זכרים אטו נקבות, קא משמע לן.												!	◊
בנקבות פסולה													■
פשיטא													⚡
מהו דתימא: בית קבול העשוי למלאות לא שמייה קבול, קמשמע לן.												!	◊
סככה באיצי פשתן - פסולה, בהוצני פשתן - כשרה, והושני פשתן - אינו יודע מהו. והושני עצמן אינו יודע. מה נפשך, אי דייק ולא נפיץ הושני קרי ליה, אבל תרי ולא דייק הוצני קרי ליה, או דלמא: תרי ולא דייק נמי הושני קרי ליה.		רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■
הני שושי ושווצרי מסככין בהו.		רב יהודה:											■
בשושי - מסככין, בשווצרי - לא מסככין, מאי טעמא? כיון דסרי ריחייהו שביק להו ונפיק.		אביי:											■